

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 127.498 van 28 januari 2004
in de zaak A. 132.087/VII-28.833**

In zake : 1. XXX,
 2. Leyla TAHERI,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat M. TEYMOURI,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Martelaarslaan 202

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de commissaris-generaal
voor de vluchtelingen en de staatlozen,

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en Leyla TAHERI, van Iraanse nationaliteit, op 21 januari 2003 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2002 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 23 augustus 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 28 januari 2003 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 7 november 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 januari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. LANDUYT, die, loco advocaat M. TEYMOURI, verschijnt voor de verzoekende partijen en van adjunct-adviseur E. VISSERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De eerste verzoekende partij kwam België binnen op 1 juli 2000 en de tweede verzoekende partij op 9 januari 2001. Zij verklaarden zich op 26 juli 2002 vluchteling.

1.2. Op 23 augustus 2002 nam de minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 24 december 2002 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvragen bedrieglijk waren en bevestigde hij de beslissingen van de minister letterlijk als volgt:

Ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

"(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, die verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Teheran. U zou problemen hebben gekend met de Iraanse autoriteiten nadat die bij u dozen hadden aangetroffen die u voor een buur in bewaring had genomen. Blijkbaar zou deze buur anti-revolutionaire activiteiten hebben. Vervolgens zou u worden gezocht door de autoriteiten.

Dit is uw tweede asielaanvraag. U vroeg een eerste maal asiel aan op 3 juli 2000. De Dienst Vreemdelingenzaken nam hieromtrent een beslissing tot weigering van verblijf die door de Commissaris-generaal werd bevestigd op 17 juli 2001.

U zou niet meer zijn teruggekeerd naar Iran sinds uw vertrek op 14/2/1379 (Perzische kalender, komt overeen met 4/5/2000). Op 27/12/1379 (17/3/2001) zou uw schoonvader omwille van u zijn opgepakt en vastgehouden in de gevangenis Touhid. Uw schoonmoeder zou hiertegen willen protesteren door zich in het parlamentsgebouw in brand te steken. Hierop zou ze zijn gearresteerd en drie dagen vastgehouden. Uw schoonvader zou intussen voorwaardelijk vrij zijn gelaten. In de eerste maand van 1381 (maa-apr. 2002) zou uw schoonzus Khadidjeh zijn opgepakt onder de pretext dat ze niet correct was gekleed. Ze zou twee weken zijn vastgehouden

en ondervraagd over u en uw echtgenote. Ze zou verkracht zijn en zweepslagen hebben gekregen. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten voor: twee originele convocaties van de algemene rechtbank van Karaj (documenten A en B); kopie van een convocatie van de algemene rechtbank van Karaj (document D); kopie van een convocatie van de algemene rechtbank van Teheran (document E) en een kopie van een convocatie van de algemene rechtbank van Teheran voor uw echtgenote (document C). Deze gerechtelijke documenten zijn een gevolg van de problemen die u inriep als vluchtmotief bij uw eerste asielaanvraag. Verder legt u het boekje burgerlijke stand van u, uw echtgenote, dochter, ouders en schoonmoeder; uw rijbewijs; een kopie van de eigendomsakte van het huis van uw schoonouders, een kopie van schoolresultaten van uw echtgenote; kopies van documenten met betrekking tot uw bedrijf en medische attesten uit België van uw echtgenote voor.

Er dient te worden opgemerkt dat, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, er ernstig kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van drie van de documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Hierbij gaat het om de twee originele convocaties gericht aan u vanwege de algemene rechtbank van Karaj (document A en B) en de kopie van een convocatie voor uw echtgenote vanwege de algemene rechtbank van Teheran (document C).

Gezien ernstig kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van drie van de documenten die volgens uw verklaringen uw vervolging aantonen, wordt uw tweede asielaanvraag in een bedrieglijk daglicht gesteld. Bijgevolg kan er nog maar weinig geloof worden gehecht aan de nieuwe verklaringen die u heeft afgelegd en waar u bovendien geen bewijzen kan van voorleggen. De twee andere convocaties (documenten D en E) vermogen niet om bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen, gezien het slechts kopies zijn en aan de echtheid van de originele convocaties die u heeft voorgelegd ernstig kan worden getwijfeld.

Het is ook ten zeerste bevreemdend dat u in dringend beroep aanvankelijk verklaart drie convocaties op uw naam te hebben (CG p.7), terwijl u later, nadat u met een kopie van een andere convocatie uit uw dossier wordt geconfronteerd, zegt dat er vier in het totaal zijn (CG p.8). Nog later zegt u dan weer dat er vijf zijn. Deze vijfde zou u echter kwijt zijn en bijgevolg niet hebben kunnen voorleggen (CG p. 10).

Verder is het opmerkelijk dat u thans met geen woord rept over een arrestatiebevel dat tegen u zou zijn uitgevaardigd terwijl uw echtgenote beweert dat er een arrestatiebevel tegen u is uitgevaardigd (CG echtgenote p. 67). U verklaart dat uw schoonmoeder is gearresteerd en drie dagen vastgehouden omdat ze probeerde te protesteren tegen de arrestatie van uw schoonvader (CG p.4). Hier maakt uw echtgenote dan weer helemaal geen melding van.

Omwille van bovenvermelde redenen kan uw tweede asielaanvraag niet ontvankelijk worden verklaard.

Met betrekking tot de overige documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat ze niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier kunnen wijzigen."

Ten aanzien van de tweede verzoekende partij:

"(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, die verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten, zou afkomstig zijn van Teheran. U zou in het jaar 1379 (Perzische kalender, komt overeen met 2000-2001) twee maal zijn gearresteerd door de Iraanse autoriteiten omwille een doos die een buur u en uw echtgenoot in bewaring zou hebben gegeven. Telkens zou u zijn ondervraagd over de verblijfplaats van uw echtgenoot. Na uw tweede vrijlating zou u onmiddellijk Iran hebben verlaten.

Dit is uw tweede asielaanvraag. U vroeg een eerste maal asiel aan op 12 januari 2001. De Dienst Vreemdelingenzaken nam hieromtrent een beslissing tot weigering van verblijf die door de Commissaris-generaal werd bevestigd op 17 juli 2001.

U zou niet meer zijn teruggekeerd naar Iran. Op 28/12/1379 (18/3/2001) zou uw vader omwille van u zijn opgepakt en vastgehouden in de gevangenis Touhid. In de zevende maand van 1380 (sept-okt. 2001) zou uw vader voorwaardelijk vrij zijn

gelaten. In de eerste maand van 1381 (maa-apr. 2002) zou uw zus Khadidjeh zijn opgepakt onder de pretext dat ze niet correct was gekleed. Ze zou twee weken zijn vastgehouden en ondervraagd over u en uw echtgenote. Ze zou verkracht zijn en zweepslagen hebben gekregen. U zou van uw moeder ook hebben vernomen dat er een arrestatiebevel tegen uw echtgenoot is uitgevaardigd. Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legt u volgende documenten voor: een kopie van een convocatie gericht aan u vanwege de algemene rechtbank van Teheran (document C), twee convocaties van de algemene rechtbank van Karaj (documenten A en B) gericht aan uw echtgenoot en kopie van een convocatie van de algemene rechtbank van Karaj (document D) en een kopie van een convocatie van de algemene rechtbank van Teheran (document E) gericht aan uw echtgenoot. Deze gerechtelijke documenten zijn een gevolg van de problemen die u en uw echtgenoot inriepen als vluchtmotief bij uw eerste asielaanvraag. Verder legt u medische attesten uit België; boekje burgerlijke stand van u, uw echtgenoot, dochter, moeder en schoonouders; rijbewijs van uw echtgenoot; een kopie van de eigendomsakte van het huis van uw ouders; een kopie van uw schoolresultaten en kopies van documenten met betrekking tot het bedrijf van uw echtgenoot voor.

Er dient te worden opgemerkt dat, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is gevoegd, er ernstig kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van drie van de documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Hierbij gaat het om de kopie van de convocatie gericht aan u vanwege de algemene rechtbank van Teheran (document C) en om de twee convocaties voor uw echtgenoot vanwege de algemene rechtbank van Karaj (documenten A en B).

Gezien ernstig kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van drie documenten die volgens uw verklaringen u en uw echtgenoot vervolging aantonen, wordt uw tweede asielaanvraag in een bedrieglijk daglicht gesteld. Bijgevolg kan er nog maar weinig geloof worden gehecht aan de nieuwe verklaringen die u heeft afgelegd en waar u bovendien geen bewijzen kan van voorleggen.

Verder is het zeer bevreemdend dat u verklaart dat er een arrestatiebevel tegen uw echtgenoot zou zijn uitgevaardigd (CG p. 6-7), terwijl uw echtgenoot hier met geen woord over rept. Daarnaast rept u in dringend beroep dan weer met geen woord over de arrestatie van uw moeder, terwijl uw echtgenoot verklaart dat ze is gearresteerd en drie dagen vastgehouden omdat ze probeerde te protesteren tegen de arrestatie van uw vader (CG echtgenoot p.4).

Omwille van bovenvermelde redenen kan uw tweede asielaanvraag niet ontvankelijk worden verklaard.

Met betrekking tot de overige documenten die u heeft voorgelegd ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag, dient te worden opgemerkt dat ze niet van die aard zijn dat ze bovenstaande appreciatie van uw dossier kunnen wijzigen."

Dit zijn de bestreden beslissingen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen een eerste middel putten uit de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het recht van verdediging; dat zij het de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten kwade duiden dat deze hen tijdens het verhoor nooit met hun zogenaamde tegenstrijdigheden heeft geconfronteerd;

Overwegende dat de commissaris-generaal niet verplicht is tijdens het verhoor de kandidaat-vluchtelingen te confronteren met vastgestelde tegenstrijdigheden; dat het recht van verdediging -zo dit te dezen van toepassing is- niet impliceert dat de ondervragende overheid, door een soort dialoog, de ondervraagde tracht te brengen tot een voor deze meer gunstige verklaring, noch dat de ondervraagde moet worden gewezen op eventuele onduidelijkheden, tegenstrijdigheden of onnauwkeurigheden in zijn antwoorden;

dat de verzoekende partijen verder ten onrechte de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een gebrek aan zorgvuldigheid verwijten; dat deze de bestreden beslissingen pas heeft uitgesproken na te hebben kennis genomen van het relaas van de verzoekende partijen en na dit verhaal nauwkeurig te hebben geanalyseerd; dat het middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat in een tweede middel de schending wordt ingeroepen van de artikelen 1, (A), 2 en 33 van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève), goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, van artikel 3 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 en van het zorgvuldigheidsbeginsel; dat de verzoekende partijen stellen dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft nagelaten de authenticiteit van hun verklaringen tot staving van hun asielaanvraag te onderzoeken; dat zij de objectiviteit betwisten van de bronnen die in de bestreden beslissingen worden geciteerd; dat zij voorhouden dat zij in hun land door een “Revolutionaire rechtbank”, die niet onafhankelijk is, zullen worden berecht en dat zij aldus geen recht zullen hebben op een eerlijk proces;

Overwegende dat dit middel niet opkomt tegen de vaststelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvragen bedrieglijk waren; dat deze vaststelling, op grond van artikel 52, § 2, 2/ van de Vreemdelingenwet volstond om het verblijf op het grondgebied te weigeren; dat het middel niet tot nietigverklaring kan leiden;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig januari tweeduizend en vier, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	V. VERTONGEN,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. VERTONGEN.

E. BREWAEYS.